

"EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **sorekih, četrtkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obujno izdanje stane: za jeden mesec f. — 50, izven Avstrije f. 1.40 za tri meseca . . . 2.80 . . . 4.— za pol leta . . . 5.— . . . 8.— za vse leto . . . 10.— . . . 16.— Na naročne brž priložene naročnine se ne jemijo osir.

Pošamično številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 22 nvd., v Gorici po 22 nvd. Sobotno večerno izdanje v Trstu 22 nvd., v Gorici 22 nvd.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglesi so računo po tarifu v petitu; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsegava navadnih vrstic. Poslana osumrtnica in javnozahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacijo in oglase sprojemo trgovinom ulica Caserma 13. Odprte reklamacije so proste poštne.

"Edinost je moč!"

Našim čitateljem v mestu!
Odslej prodajala se bude "Edinost" tudi v teh-le tobakarnah:

I. Stanislavsky, Via nuova hšt. 22;
Josipina ud. Castellani, Via Solitario hšt. 28;
Mate Afrič, Via Campo Marzio hšt. 2;
Anton Weiser, Piazza delle Poste hšt. 1;
Ema Raunacher, Via delle Poste hšt. 1
(vogal ulice Carintia).

Obrekovalcem in ovaduhom.

(Konec.)

Mi priznamo radi, da je neprijetno sa generale te stranke, ko vidijo, kako pada jedna trdnjava nemškega liberalizma za drugo, in kako mu odjomljejo jeden volini okraj za drugim. Toda v kaki sveti je dopolnilna volitev v Ziljski dolini na Koroškem z namišljennimi agitacijami družbe sv. Mohorja? V tem pogledu nahajamo v zadnji številki "N. Fr. Presso" kako poučen dopis. Tužno položenje napredne stranke (nemške) v omenjenem volilnem okraju — tako je ditati tam doslovno — je le sad desetletja že trajajočega rovanja družbe sv. Mohorja. Toda kdaj in kje se je ta družba še kdaj spuščala v političke agitacije? Ali je to politička agitacija, ako slovenska literarna družba daje knjige v roke slovenskemu narodu in poučuje mlajši rod o svetosti narodnih tradicij? Seveda že zato, ker je tej družbi slovensko ime in ker so iste kulturna prisadevanja nadahnena slovenskim duhom, že zato je v ceh nemških liberalcev predstaviteljica sovražne politične smere. Krit je, da je živ, pravi hrvatski govor. Ali kaj drugega je to, nego nerodna denunciacija, ako se dopisnik vodilnega nemškoliberalnega lista sklicuje na opasko škofa Strossmayerja — katera opaska pa ni v nikaki zvezi z delovanjem družbe —, da se namreč on, Strossmayer, ne čuti samo hrvatskega, ampak tudi slovenskega škofa; ali pa na obrekovanje Šukljejevo, obsojeno že po zaslugi, o "slovenski strugi, tečeči na Vatik", ko hodo sumničiti delovanje Mohorjeve družbe ter jej pritisniti političko-agitacijski značaj?

Ako mirnim pomislekom motrimo te in jednake pojave nemškoliberalnega časopisa, moramo reči, da za istimi je iskati vse kaj drugega, ne pa zgolj izliv časnikarske jese. Ti časnikarski pojavi napravljajo na nas utis, kakor da se predhodniki političke akcije, naperjene v to, da bi se zatrlo delovanje Mohorjeve družbe. Ne da bi l-teli pritrdirti onim denuncijantom, koji podstikajo družbi političke agitacije, moramo vendar priznati, da bres delovanja te družbe ne bi bila narodna zavest med Koroškimi Slovenci danes tako živa, kakor v resnici je, in da so vedno bolj umikajoči se hegemoni te pokrajine na pravi poti, ko mečejo svoje prekletstvo na to družbo. Vendac ni dvomiti, da bi bila le

tedaj mogoča taka taka ministerialna akcija proti tej družbi in proti slovenstvu na Koroškem sploh, a ko iztisnejo Hohenwartov klub iz koalicije in se proglaši poljsko-nemškoliberalno gospodarstvo. Do take nove sestave silijo bolj in bolj avstrijski strankarski odnosi in na to nas pripravljajo tudi žuganja nemškoliberalnega časopisa proti Slovencem. Mi želimo iskreno, da pride tako. To bi bil poslednji nasilni napor nemških liberalcev, njih poslednja poskušnja vzdržati se na višini svoje modri pripomočjo vladnega pritiska. Potem pa ne bosta imela noben šlezen obrč in nikaka koalicija — in kakor se sicer imenuje tako premodra domaća sredstva avstrijske državnike modrosti — moči, da bi državo odvradal od onega pota, po katerem jedinem more priti do trdne in gotove božnosti — do uvedbe národné jednačnosti in federalističkega sistema.

DOPIS I.

Iz Oseka dne 16. avgusta 1894. [Av. dopis.] (Konec.)

V dopisu "Od nekod" v 87. številki "Edinosti" pravite v 5. oddelku: "Resnica je končno, da nimamo na Goriškem višje naredbe, na katere bi se morali ozirati podrejeni šolski sveti pri predlaganju prosilcev za katero raspisano mesto, ampak pri nas velja le "nunc" in protekojta in druzega nič! — Ali ni res tako? Vi, "višji", koliko sto služajev tacib bi lahko naveli iz 24 let itd?"

Vi, gospod dopisnik, ali ni to najgrš obrekovanje, ali se Vam ne zdi škoda, proobračati tako kozolce po časnikih ter britinorci in čitateljev "Edinosti"? Kako morete govoriti o stotinah takih krivičnih nameščenj v dobi 24 let, ko lahko rečemo, da se v tej dobi gotovo ni pripetilo toliko premeščenj sploh, ni pravičnih ni krivičnih! Osramočeni bi ostali. Vi gospod dopisnik, ako bi zahteval od Vas, da nam navedete vse "krivična" premeščenja, ki so se pripetila v označeni dobi.

Vi, gospod dopisnik, ste mačje nravi, kajti laste okolo mojega dopisa v 93. številki "Edinosti" kakor mačka okolo vrele kaže. Pozval sem Vas, da navedete dejanja glede na mojo preteklost, a mesto tega močete okolo sebe s publimi frazami in neskljivimi dovtipi. Vi naštivate pač vse one častne službe, katera sem že opravljal, a dejanja niste navedli nijednega, katero bi mi bilo v nečast. In ker niste storili tega, Vam ostane naslov, katerega sem Vam prilobil v svojem zadnjem dopisu. — Vi pravite, da ne pripuščate, da se obeta naslov "odličnik" na vsako preklico; dobro, ali meni ne more nikdo očitati, da sem se kedaj poganjal za tak naslov. Ako me je pa počastilo žnjim

uredništvo "Edinosti", na tem nisem krit jaz. Po menenju gospoda dopisnika, zasluži le oni naslov "odličnik", ki je sedi v deželnem zboru, a jaz pravim, da gorj narodu, ako ne bi imel več odličnikov, kakor ima deželnih in državnoaborskih poslanec. Prepričam, da tem je torej končan.

Nadalje pravite, da sem med "učiteljstvom v najlepšem spominu". Kaj hočete, vsaka stvar ima dvoje plati. Je že tako; če hočem komu kaj dati, moram drugemu vzeti. Ako sem jaz, "višji oblastnež", zakril, da se je v stotinah slučajev presrl učiteljučenjak, pa sem na drugi strani storil dobro drugim "neudanjakom". Po tem moram logično soditi, da imam lepo štovilo učiteljev na svoji strani. Vidite, da ste se malce urezali tudi tu!

To vem že davno, da nisem priljubljen oseba v izvestnih učiteljskih krogih. Sej ne tajim, da sem proti splošnemu poviranju učiteljek plič, ali v resnici potrebnemu sem vsakdar pripravljen pripomoči na katerikoli način. Kar se pa dostaja poviranja plič, treba govoriti z drugim čitateljem — z davkoplăčevalci! In zato je neosnovan Vaš uruš, da vendar veste, da poviranja plič ne določajo člani okrajnega šoleškega sveta, ampak drugi čitatelji — saj veste kedo! Tudi to vem, koliko se je trudil neki gospod Vašega stanu in koliko je pisaril, da ne bi bil jaz izvoljen v c. kr. okrajni šolski svet. Toda davkoplăčevalci so določili po svojem prepridžanju in jaz sem Vam ostal trn v peti.

Nekojo učitelji tarejajo vedno o mali pliči, ali vprašam Vas, kaj ima pa oni, ki Vas zalaže? Nič! Vi se trudit po 5 ur na dan z otroci, a onemu drugemu je vsojen znoj od zore do mraka. Po mojem menenju so učiteljske pliče zadostne z ozirom na študije potrebne za učitelja. V oni čas, ko je deželni zbor ustavil plič učiteljem, bil je še nekaterih vrst dvakrat dražje. Nekdaj je stal n. pr. cent krompirja 5 gld., danes dobite kvintal za 2 gld., stari mornik pčenice je stal 4 gld., danes stane 1 gld. 60 nvd. Meso in vino imata približno tedanje cene. Če so bili torej gospoda učitelji zadovoljni tedaj, a danes niso, mora tičati krivda kje drugje in ne v mali pliči. Poznam veleposostnika, ki plačuje okoli 100 gld. izravnih davkov, ki rabi na stotino dininarjev za svojo kmetijo in ima tudi svojo lastno družino, a ta se je izrazil, da bi marsikojte leto rad odstopil svoje pridelke za plič učitelja druge plačilno vrste. In jaz mu verjamem to, saj so pridelki, izvzemši vino in živilo, pod nič. Marsikateri učitelji na Goriškem imata prihranjen kak bolič, kmetijo pa gredo rakov pot ali pa tudi — na boben. Zato bi svetoval onim gg. učiteljem, ki vedno tožijo o mali pliči, naslednji recept: Varčnost, ponižnost, delavnost!

— Ali se Svarač ni povrnil? Šeprle prepaden.

— Povrnil.

— A kaj je poročil Iliju?

— Prepozno. Da se neče vrniti. Da smo prevarili narod, hoteč se pomiriti s Tahijem. Sedaj da se vzdigajo zoper vso gospodo.

— A kateri vrag nas je izdal? zadrhti Uršula.

— Oh da bi vedel zanj! vzdigne Stepko peš; postal sem Svarač v drugo. Da o pomirjenju s Tahijem ni govora, ker je Zofija vzela Miliča. Naj se vrnejo, ker jih sicer natakuem na raženj.

— In kaj je zvedel Svarač?

— Ni se več povrnil, odgovori Stepko klaverino.

— Nož se je obrnil proti nam, pravi Heningovica trpko, Bog nam pomagaj!

(Dalje prih.)

Dopisnik "Ombera" trdi slednjič, da je učiteljstvo faktor, s katerim računajo vse drugačni možje, nego je g. Faganel iz Oseka. Ta stavek odobravam v toliko, kolikor ima veljave sam na sebi. Meti se pa oni, ki meni, da ravno učiteljski faktor reši državo, aki bi prišla v nevarnost. V to poznam druge činitelje, ki odvagujo učiteljski stan. Sicer pa priznavam dragu voljo, da je vosten, svenjuju poklicu svet ljudeški učitelj poleg duhovnika največi dobrotnik vseki občini; v nasprotnem slučaju pa slab učitelj lahko pokvari vso občino. Hvalimo Boga, da imamo mnogo učiteljev prvo omenjeno vrste, le žal, da nismo tudi bres poslednjih.

Marsikaj bi imel še povedati na dopise "Od nekod", ali končati treba, ker mi je dopis itak preveč narasel. Ta dopis je malo zakasnel, toda opravičen sem, kajti jaz ne sedim "in ombera", kakor gosp. nasprotnik, ampak hodim po solni. J. Faganel.

Političke vesti.

Finančni minister dr. Plener odpoval je dne 25. t. m. na razstavo v Lvov, da še bolj utrdi prijateljstvo in zvezo med Nemci in Poljaki. Vsi dunajski listi ga spremljajo na tem potu navdušenimi članki, iz katerih oseva nuda na bližnje in izključno nemško-poljsko gospodarstvo. Tudi mi želimo njegovi ekselenciji obilo srča in popoln vseh in hvaležni mu bodemo, aki pripomore v to, da se enkrat zbitrijo avstrijski odnosa. Na tako zbitrenje nas tudi že pripravlja glavno glasilo koalicije v uvodnem članku od minole nedelje. Pravi namreč, da treba potegniti ostočno med klerikalci in nemškimi liberalci. Gospoda vidijo torej že ustajati zarjo nemško-poljske koalicije. Ubogi grof Hohenwart! V potu svojega obraza in nečloveškim samozatajevanjem si pomagal zdati koalicijoški hišo, a sedaj se morda bližan, ko postavijo tebo in two stranko — pred vrata. S tem pa nečemo reči, da bodo valed tega kaj trpela tvoja stranka, toda tvoj ugled je splaval po vodi in na povrjuvidimo le še tisto glasovito tvejo "državniško modrost" in pa tisto glasovitejo gorenjsko zaupnico. In še ta dva spomina na nekdanje "lepe dni" izgineta skoro v kakem vrtincu razburkanega političnega valovja. Sic transit gloria mundi! Dà, visokorodni grof: kdor hudi okolo z ognjem, tega tudi ogenj "okol prineše"!

Volitve na Koroškem in Štajerskem. Pri dopolnilni volitvi na gorenjem Koroškem bode hud boj med konservativci in nemškimi nacionalci, kajti izid bodo odvisen od par glasov. Nacionalci trdo, da imajo 76 volilnih mož na svoji strani, konservativci pa samo 74; poslednji pa trdijo zopet, da imajo zagotovljenih 81 glasov, torej 12 glasov večine. Bodisi tako ali tako, ali značilno in pomembljivo je to, da se nemškoliberalna stranka, ki je dosedaj gospodovala na Koroškem, niti ne pošteva ob teh volitvah. In res rečemo lahko, da imamo le malo vrgledov iz političnega življenja, da bi takó mogočna in močna stranka propadala tako rapidno, kakor vidimo to pri nemških liberalcih. — Tudi na Štajerskem, v okraju Ljubno-Bruck, se od dne do dne manjša nuda za nemške liberalce, da bi si ohranili ta mandat. Ako propadejo ti poslednji, bo to njim grozen udarec: ne le zato, ker izgubé svoj poslednji ljudski mandat v tej krovovini, ampak posebno zato, ker je omenjeni okraj pošiljal do sedaj v drž. zbor jednega vodjo in pravka liberalcev — dr. Heilsberga. Ako torej ne morejo ohraniti niti mandatov svojih voditeljev in prvih glav, kaj bode še le — ko pride do splošnih volitev — z mandati manj uglednih ljudij? Volitve na Koroškem in Štajerskem pomenjajo pač začetek konca nemškoliberalne

PODLISTEK.

Kmetiški upor.

Agodovinska povest čestnjatega veka.

— Spisal Avgust Šenoc. Prelizoš I. P. Planinski. —

— Dobro! pravi Ivan, ne vem pa, če bo hotel. Nato odide kmet iz sobe.

— Jaz pojdem doli v vas, tačka, da zaustavim kmete. Ne recite Marti nič, da se ne prepleši.

— Nikarite, Stepko, za Boga! prasi Uršula.

— Mislite mar, da se Stepko Gregorjanec boji? Bomo videli. Z Bogom!

Ura mine za uro, a v smrtnem strahu šteje gospa Uršula minute, tolačč in varajoč svojo hčer. Že je blizu noč. Konečno se povrne gospodar in pokliče tačko k sebi.

— Kaj je? vpraša žena mrkega zeta.

— Ali se je vrnil kastelan?

— Ne.

— Vse narobe! Kuga jih udavila, zaškriplje Stepko, stianivši pesti. Z desetero mož sem hitel k brodu. Na stotine kmetov se je genetlo od Savi — vse pod orožjem, vse kakor da so pripravljeni na daljni pot. Po petdeset in petdeset se jih je prepeljalo čez Savo. Zaklical sem jim, naj stoję in kam vraga gredó. Ali oni nič. Vzpodbodem konja, pridrjam do broda, da zastopim kmetom pot. „Kam nameravate, hulje?“ zakričim. „K svom bratom“, odgovori mi star Jesenican, „po svojo pravico“. „Zoper koga?“ „Zoper gospoda?“ „Ali ne veste, malovredniki, da sem jaz vaš gospodar?“ „Bili ste“, odgovori stari lisjak, „sedaj je drugačen red. Pojdite s pota, ker bi se utegnilo zlo dogoditi!“ reče starec in pokaže na stotine kopij, ki so bila námo naperjena. Nekaj časa sem se obotavljai, ali moj krdelem se vname glasan hrup in starec me je potisnil od brega.

Uršula toliko da je dihalo.

stranke. No, avstrijski narodi gotovo ne migajo z masincem, da bi zadrževali ta dogodek, in to niti z ozirom na grozno nevarnost, da se potem zruši — koalicio.

Kralj Aleksander v Berolinu. Srbski kralj Aleksander utegne obiskati berolinski dvor proti koncu meseca septembra. Mudil se bude tam kakih pet dni kot gost nemškega cesarja. Dotična pogajanja so že vrše v Berolinu.

Vest o smrti Crispijkevi ni bila torej drugega nego sleparsk manéver berolinskih borziancev. Vir onej vesti iščejo sicer, toda najdejo ga gotovo ne, kakor je že to navada. Želeti bi pač bilo, da bi tako sleparje določala zaslužena kazen, kajti tako drzno lažljiv provzročajo navadno milijone škode posestnikom vrednostnih papirjev, v tem slučaju italijanske rente. Ako morajo pod ključ mali tativi, zakaj naj ne bi zadela zaslužena kazen one, ki kradejo — milijone?

Različne vesti.

† Ivan Nep. Koman. Minolo nedeljo je preminjal v Ljubljani preč. gosp. Ivan Nep. Koman, župnik tržaške župnije S. Mar. Maggiore in častni kanonik stolnega kapitla pri sv. Justu. — Pogreb je bil včeraj; dne 31. t. m. ob 9. uri bode sv. maša zadušnica za pokojnega v župni cerkvi S. Maria Maggiore (pri oo. Jesuitih). — Večni pokoj njegovi duhi!

Rezka beseda. Gospod državni in dželni poslanec ter odvetnik v Pulji, dñeni naš dr. Laginja, izdal je povodom občinskih volitev v Pulju v imenu slovenske stranke nastopni proglaš v treh jesikih:

Volilci!

Nekoliko ljudij pokrilo se je slavnim imenom c. in kr. mornarice, da Vam pripomore kot zastopnike takih ljudij, kateri tu že vedno ne čujejo družega nego mogočni polet rimskega orlova ter tuljenje beneškega leva.

Velika večina teh nasvetovancev pripada oni stranki naše pokrajine, kateri velja kot »politiki idejal«: ne pripuščati hrvatski narodnosti, da sodeljuje kot narod v javnem življenju.

Taka zveza ne more biti koristna.

Pri občinskem gospodarstvu smo že izkusili to stranko. Javna sodba o njej je prek in prek nepovoljna.

Ona ni ispolnila programa prolosti, a za bodočnost ni podala nikakega.

Proti takemu zdrženju imamo mi zdravjevi program:

Pulj je pozvan po rasliky svojih stavninov, po svoji volilini in po svoji legi, da postane središče Istre.

Mi nočemo v naši občini strankarskega gospodarstva, kajti tako gospodarstvo ne bi moglo ispolniti tega, kar smemo pričakovati po zakonu.

Mi hočemo, da stopi občini na delo nepristranska sila, kateri bude dolžnost, uravnavati naše občinske finance brez osira na desno ali levo, statu nad strankami ter dovesti Pulj do cilja, prisojenega mu po Božji previdnosti in po želji naroda.

V to ime naj nikdo od Vas, ki se ne bojite, da Vas jutri vržejo na cesto, ne odda svojega glasu za nasvetovane zastopnike, ampak izjavite se primernim potom za to, da se imenuje — **veljavven vladni komisar**.

Pulj, 23. avgusta 1894.

Dr. Laginja.

Deželnozborske volitve v Gorici. Včeraj so jo vršila volitev v kmečkih občinah gorškega, ajdovskega in kanalskega okraja. Izvoljen je bil preč. g. Blazij Grča, župnik v Šempasu, značajen mož, ki si je v toku svojega službovanja pridobil obilo skušenj in obilo zaslug za probubo slovenskega naroda na Gorškem. Koderkoli je služboval, povsed se je pod njegovo spremstvo roko ustvarilo prav živahno društveno in narodno življenje. V Čepovanu je ustanovil tamošnjo politično »Čitalnico«. Gosp. Grča je dober govornik in tudi peró zna spretno sukat. Ker je ob jednem trden, dist značaj Gregorčičevega kova, zato moramo gorškim Slovencem le čestitati, da so v svojem deželnem zboru pridobili tako mož.

Danes se pa vráti volitev enega poslanca v veleposetstvu. Mi smo že povedali svoje menjenje o dveh kandidaturah, ki ste doslej znane. Ako sta se volilni shod veleposetni-

kov in potem občni zbor političnega društva »Sloga« soglasno izrekla za gospoda Klančiča, potem je naravnost naroden greh, ako se posneje usiljuje še kak drug kandidat, če bi bil še stokrat sposobniji nego je g. Jakončič, kajti poleg sposobnosti je treba še nekaj drugega, kar pa slovenski rodoljubi na Goriškem pri gosp. J. ne vidijo. Toliko vsaj posnemamo iz došlih nam dopisov in informacij od zanesljivih narodnih stranij. Dopisnik v »Edinosti« je naglašal Jakončičeve »radikalatve«, a naše informacije se nam prav sarkastično rogojo. Ne pretirujte torej, gosp. dopisnik! Naš dopisnik je dalje dejal, da g. Jakončič bi bil zvest sobojevnik doseganje manjšine v deželnem zboru (Coronini-Gregorčič-Ročic). Najpoprej bodi nam veled došlih informacij dovoljeno javno dvomiti, da bi likvidator pri goriški zastavljavnici »Monte di Pietà« mogel in smel pridružiti se manjšini, ako bi tudi hotel; kajti likvidator pri zasebnem društvu, ki je v rokah nasprotnikov sedanje deželnozborske manjšine, pač ne bo smel delati nasproti svojim trdim gospodarjem. — Druga naša opomba ni nič manj tehtna! Sedanja manjšina v deželnem zboru deluje za g. Klančiča. Ali ni smešno, da se je proti ojeni volji usiljuje sedaj g. Jakončič? Kak sobojevnik bi joj mogel postati ta gospod? Ne slepite ljudij na take nečedne načine! Mi pa vemo, da bi ista manjšina vodila proti omenjenim, ako bi proti njeni volji in proti oficijski kandidaturi zmagal kak nasproten kandidat, da tudi bi to bil gosp. Jakončič, kojega usiljujejo nekateri, kot nepoklican sobojevnik.

Sicer je g. Jakončič proglašil v »Soči«, da ne kandiduje. Kljub temu je izhla neka okrožnica, ki ga priporoča ter pravi, da sprejme volitev, aki bode izvoljen. Tako rovanje moramo do skrajnosti obsestiti. Takó ne delajo resni politiki, marveč zahrtnji spletarji, katerim ni za drugo, nego zato, da delajo raspor in zdražbo. Okrožnica ima podpis: »v eč briskih veleposetnikov«; ali dosnali smo, da teh v eč veleposetnikov se znišči na onega samega, a še ta je djurnist pri goriškem »Montu«. Pisatelj okrožnice ni veleposetnik!

Mi smo uverjeni, da vso te spletke ne bodo nič pomagale, marveč da bodo izvoljen g. Anton Klančič, snažen mož ter odločen rodoljub in dolgoleten župan v prevažni narodni postojanki — slovenski Podgori. — (Glej najnovejše vesti.)

K porečilu o zborovanju »Zaveze«, koje smo objavili v sobotnem večernem izdanju, bilo bi še pripomniti, da sta bila izvoljena častnačna članoma »Zaveze« gg. Henrik Schreiner, ravnatelj o. k. učiteljišča v Mariboru in M. I. Norat, nadučitelj in urednik »Popotnika« v Mariboru. — Došlo je tudi društvo 11 brsojavnih posdravor in 1 pismo.

De gustibus non est disputandum! Ukusi so različni na svetu in zato ima prav latinski pregovor, da ni mogoče prepričati se o ukusu. Tudi v političnem življenju ima vsaka stranka drugačen ukus: kar se vidi te je lepo in prav, ne ugaja drugi. Nehvalečno podjetje bi bilo torej, aki bi se hoteli prepričati z italijansko stranko istrsko — o ukusu. Zato pa je najbolje, da na kratko zabeležimo načet, kojega ju podal »Il Piccolo della Sera« svojim istrskim somišljenikom: da naj našreč izvolijo gospoda Schwarza svojim — državnosborškim poslancem. — De gustibus non est disputandum!

Umetniško razstavo v Gorici odpril je minolo nedeljo dež. glavar grof Fr. Coronini v prisotnosti eksekutivnega odbora in mnogobrojnega občinstva. Izustil je slavnosti primeren govor, naglašajoč zasluge županove in odborove za to razstavo in razpravljaljoč o vsespešni umetnosti, v katero se ne sme vtikati politika. Grofu Coroniniju se je primerno zahvalil župan dr. Venuti. Razstava je nameščena v prostorih trgovinske zborne, obrtno-nadajevale Šole. — Trdili so, da se v umetnosti ne sme utikati politika, — a vendar, zakaj prezirajo Slovence o tej razstavi? Po takem se tudi mi pridružujemo pozivu »Soče«, da naj se Slovenci niti ne brigajo za to razstavo.

Abiturientiske zabave v Kastvu se je udeležilo tudi mnogo Slovencev. Osnovni odbor izreka iskreno zahvalo vsem udeležnikom in onim, ki so dopolnili darove. Čistega prihoda je bilo 830 gld.

Shod »Kmetijske družbe« v sv. Križu obnesel se je mnogo bolje, nego bi bili pričakovani pri poznanih odnosajih v tem selu.

Poslušalcev — večina domaćinov — je bilo do sto. Kmetje so se kako zanimali za idejo vinarske zadruge in posebno so iz lastnega nagiba naglašali preveliko važnost »Kmetijske družbe« za tržaško okolico. Nadejati se je torej, da pristopi mnogo Križanov k tej družbi. Občirnejše spregovorimo v določnem večernem izdanju.

Romunski vojni ladiji ostavili sti minolo

soboto zvezor naša pristanišče ter odpluli v Pulj, potem obiščeli Reko.

Najdeno mrtvorojeno dete. Po noči na

nedeljo našli so na pragu pred vhodom na

vrt gostilne nasproti mestni bolnišnici v ulici

Boschetto novorojeno mrtvo dete ženskega

spola. Pozvali so zdravnika iz zdravniške po-

staje, koji pa na truplu mrtvega otročka ni

mogel zaslediti nikakoravnega znamenja o ka-

kem nasilstvu. Dete je bilo zavito v cunje,

iz katerih pričela sodniška komisija tudi ni

mogla vdobiti nikakoravnega sledu po materi.

Stvar nasledjuje sodišče.

Vtihotapljen špirit. Dne 25. t. m. zasigli

so finančni organi v tukajnjem velikem ka-

nalu dva čolna, napolnjena s špiritom. Finan-

čni stražniki so že dalje časa pasili, da za-

začijo tihotapce, kajti nekdo je bil ovadiš,

da se skrivaj uvaža špirit na debelo. Najdeno

blago so takoj prodali; dobili so za špirit

353 gld. Tihotapeci pa so odnesli pete brez

duha in eluba.

Nepoboljšljiv! Našim dč. čitateljem je iz-

vestno te v spominu, da je bivši podnačelnik

mestnih stražarjev Anton Suligoj, stanujoč v

ulici Barriera hšt. 33, dan 18. aprila t. l. iz

ljubljanskosti napadel s sabljo svojo ženo in

jo telesno težko poškodoval. Suligoj je bil

na ta slodin obsojen na 2 mesečno jedo. Ko

so je povrnili iz zapora na dom, bil je večni

preprič med zakonskima, kajti Suligoj je bil

še ljubljanski nego prej, a poleg tega je še

očital svoji ženi, da ga je ona spravila ob

službo. Minolo soboto popoldne je bil zopet

hud preprič med zakonskima; Suligoj pograbl

na misi ležeči noč, ter prične kakor besen

udarjati ubogo svojo ženo po licu, po glavi,

ramenah, — kamor je slepo zadel. Sirota je

kričala na pomoč pobegnila in bedala — kaj

kor je bila, v sami spodnji opravi — narav-

nost v bolnišnico. Napadalec je pobegnil, toda

zveder so ga prijeli blizu pokopališča pri sv.

Ani in ga odvedli v zapor. Nesrečna žena

ima lice vso razmesarjeno; popačeni obraz

je bodo spominjal nje šivi dan na divjaškega

sopoga.

Policijsko. Po noči na min. ponedeljek

zaprl so razne težake, ki so si krepili svoja

prijedstva s kričanjem in ispredi po ulici. Slu-

čajno polovili so stražarji baš »kvartet« in

še jednega povrhu, kajti je brkone v zaporu

prevzel ulogo kapenika. V tej čestoti poto-

rici so: 30letni Viktor B., 24letni Alojzij B.,

24letni Adrej T. ter 21letni Ivan T. in še

nek nepoznanec, o kateremu ne znamo imena.

— V isto drušbo doveli so stražarji 22let-

negata Štefka Karla F. in 16letnega Petra N.,

ker sta si izbrala ulico Media za ponočno

pevske vaje. — 19letnega trgovskega agenta

Franja C. iz Trsta so zaprl, ker je na sumu,

da je kradel svojemu gospodarju, steklarju

Magellu londene posode. — 32letnega težaka

Petra V. iz Postojne so zaprl, ker se je

povrnih v Trst, da-si je bil še izgnan iz me-

sta. — Policijski kancolist gospod Pasquali

je zaprl 86letnega Lloydovega oglarja Josipa

Zirjača iz Šibenika, ker je bil ukradel iz

zaprtega kovčega 40 goldinarjev v gotovem

denaru.

Slovenski Svet prinaša v 16. številki

tole vsebino: Poljaki. — Češko državno</p